

[Finansministeren]

ner vi nu at den vil stige med 3½ pct., og endelig regnede socialdemokratiet med en økonomisk vækst på lidt over 3 pct. Vi regner nu med en vækst på omkring 3½ – 4 pct.

Hvis man skal gå ud fra tallene, kan man sige, at regeringens økonomiske politik for tiden overopfylder de mål, socialdemokratiet havde sat for sig selv. Så jeg kan altså til det første spørgsmål, hr. Svend Auken har stillet, nemlig: om meningen er at genoprette den økonomiske balance, klart svare ja.

Så spørger hr. Svend Auken, om opgaven er at fordele byrderne rimeligt. Ja, det er det. Vi synes ikke, det var rimeligt, at der fra 1979 til 1982 skete et reallønsfald på 10 pct. Det er en udvikling, som det danske samfund selvfølgelig ikke kunne acceptere skulle fortsætte, ligesom vi ikke kunne acceptere, at mange andre befolkningsgrupper skulle have faldende realindkomster, samtidig med at ledigheden voksede meget hastigt. Derfor har vi ønsket at give pensionister og uddannelsessøgende en særlig sikkerhed med det resultat, at deres realindkomster vil stige, og vi har ønsket at arbejde for en bedre beskæftigelse. Den mest rimelige måde at fordele byrderne på, er jo at sørge for, at beskæftigelsen bliver forbedret. Også det spørgsmål kan derfor besvares med et ja.

Så spørger hr. Svend Auken, om meningen er at skabe bedre samarbejdsmuligheder på arbejdsmarkedet. Ja, det er meningen; det kan jeg også bekræfte. Regeringens forslag indebærer jo, at arbejdsmarkedets parter nu kan formulere deres tanker på et realistisk grundlag, og erfaringen fra sidste overenskomstforhandling viser jo, at det rent faktisk gjorde det lettere at nå frem til en overenskomst. Vi har i det sidste års tid haft det roligste arbejdsmarked i mange, mange år. Overenskomsterne blev indgået uden konflikt; bortset fra de ti kostumeassistenter på Det kgl. Teater har vi vel på det danske arbejdsmarked ikke i mange år haft så rolig en overenskomstafvikling.

Endvidere spørger hr. Svend Auken, om opgaven er at forbedre samarbejdet i folketinget. Ja, det kan der også svares bekræftende på, for det, man jo især skal hæfte sig ved i det forlig, der er indgået, er, at kursen for den økonomiske politik og meget af det, som knytter sig til den, nu lægges fast for en ganske lang periode. Nu tilrettelægges en indkomstpolitisk udvikling, der skal strække sig

helt frem til midten af 1987. Jeg tror, det er mange år siden, at danske virksomheder har haft mulighed for over så lang en periode at disponere og tilrettelægge deres investeringer. Finanspolitikken for 1985 lægges nu fast, over ½ år inden den rent faktisk skal træde i kraft. Det er også mange år siden, vi har oplevet det.

Endelig har regeringen tilkendegivet – og det er regeringen og det radikale venstre enige om – at der er en række store opgaver, som nu ganske naturligt må sættes på dagsordenen for den kommende folketingsperiode. Det drejer sig om arbejdet med en skatte-reform, arbejdet med en dagpengereform, arbejdet med at udmønte det store teknologi- og forskningsfremmeprogram, en videreførelse af regeringens moderniseringsprogram for den offentlige sektor, en grundig gennemgang af vores pensionsordninger også med henblik på at styrke pensionsopsparingen og endelig en arbejdsmarkeds- og voksendannelsesreform.

Alle disse ting er naturligvis udtryk for, at regeringen erkender, at der ved siden af de generelle økonomiske foranstaltninger er brug for en række reformer og forbedringer af strukturelle forhold i det danske samfund.

Det eneste, man kan beklage, er naturligvis, at det finanslovsforslag, som vi vedtog i februar måned, ikke kunne blive vedtaget af et samlet folketing. Det beklager regeringen først af alle, men jeg håber, at hr. Svend Aukens nu udtalte interesse for et bedre samarbejds-klima i folketinget også kan ændre på det forhold, sådan at den politik, vi nu lægger skinnerne ud for, kan videreføres af et bredt flertal i folketinget.

**Svend Auken (S):**

Jeg tror, det var arbejdsministeren, der sagde, at der ikke var meget håb og optimisme at finde i mine kommentarer til regeringens 13 lovforslag – det tal kan ikke være tilfældigt valgt – og det er rigtigt. Der er for mig at se ikke meget håb og lyssyn at finde i regeringens pakke. Finansministeren kan have meget ret i, at en fortsat international konjunkturopgang selvfølgelig vil påvirke forholdene i Danmark i gunstig retning. Det er jo hovedforskellen mellem det, vi ser i disse år, og de sidste tre år under den socialde-